

Βεροίας: “Η αμαρτία είναι αυτή που συσκοτίζει τον νού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 8 Ιουνίου το βράδυ στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας τελέστηκε Πανηγυρική Αρχιερατική Αγρυπνία με την ευκαιρία της εορτής της Αποδόσεως του Πάσχα.

Στην Ιερά Αγρυπνία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Εγώ φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλή-λυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μή μείνη». Σαράντα ἡμέρες μετὰ τή μεγάλη ἐορτή τῆς λαμπροφόρου Ἀναστά-σεως τοῦ

Κυρίου μας, σαράντα ημέρες μετά την ημέρα κατά την οποία «πάντα πεπλήρωται φωτός οὐρανός καί γῆ καί τά καταχθό-νια», ἡ Ἐκκλησία μᾶς ὑπενθυμίζει τόν λόγο τοῦ Κυρίου: «ἐγώ φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθα, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ ἐν τῇ σκοτίᾳ μή μείνη». Ἦλθα στόν κόσμο, μᾶς λέγει, ὡς φῶς, προκειμένου νά φω-τίσω τούς ἀνθρώπους, ἔτσι ὥστε ὅλοι ὅσοι μέ πιστεύσουν νά μήν παραμείνουν στό σκοτάδι.

Εἶναι γνωστό σέ ὅλους μας ὅτι τό φῶς εἶναι ἡ μοναδική συνθήκη ὑπό τήν ὁποία μπορεῖ νά βλέπει ὁ ἄν-θρωπος. Εἶναι ἡ μοναδική συνθήκη ὑπό τήν ὁποία μπορεῖ νά διακρίνει ποῦ βαδίζει καί τί ὑπάρχει γύρω του. Εἶναι ὅμως καί ἡ μοναδική συνθήκη ὑπό τήν ὁποία μπορεῖ νά διακρίνει τί ὑπάρχει μέσα του, μέσα στήν ψυχή του καί κατευ-θύ-νει τή ζωή του καί τή συμπερι-φορά του.

Ἀπό τήν ἀρχή τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ συν-δέεται μέ τό φῶς πού διαλύει τό σκότος τοῦ χάους, ἀλλά συγχρό-νως καί μέ τή δημιουργία τοῦ κό-σμου καί τοῦ ἀνθρώπου, γιά τή ζωή τοῦ ὁποίου εἶναι ἀπολύτως ἀπα-ραί-τητο, καθώς χωρίς φῶς δέν ὑπάρ-χει ζωή.

Ἄν ὅμως αὐτό ἰσχύει γιά τό φυσικό καί ὑλικό φῶς, πού εἶναι δημιούργημα τοῦ Θεοῦ, καί γιά τή φυσική μας ζωή, ἰσχύει κατὰ μείζο-να λόγο καί τό πνευματικό καί ἄυλο φῶς πού ἀφορᾷ τήν πνευμα-τική ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό τό φῶς, «ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπ-ον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον», ὅπως γράφει καί πάλι ὁ εὐαγγελι-στής Ἰωάννης, ταυτίζεται μέ τόν Χριστό, ὁ ὁποῖος αὐτοπροσδιο-ρί-ζε-ται καί ὡς φῶς τοῦ κόσμου. «Ἐγώ εἰμί τό φῶς τοῦ κόσμου», διακη-ρύσ-σει.

Ὁ Χριστός ἦλθε ὄντως ὡς φῶς στόν κόσμο. Ἦλθε ὡς φῶς πνευμα-τι-κό, τό ὁποῖο κατήργησε τό σκό-τος τῆς ἀγνοίας τῶν ἀνθρώπων, τό ὁποῖο τούς κρατοῦσε στήν εἰδωλο-λ-ατρεία, τούς ἔκανε νά πιστεύουν καί νά ἐξαρτῶνται στή ζωή τους ἀπό προλήψεις καί προκαταλή-ψεις, ἀπό μύθους καί ψεύδη.

Ἦλθε ὁ Χριστός ὡς φῶς, γιά νά ἀνοίξει τά μάτια τῶν ἀνθρώπων καί νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τήν τύφλωση πού μᾶς εἶχε προξενήσει ἡ ἁμαρτία, διότι ἡ ἁμαρτία εἶναι τό χειρότερο σκοτάδι.

Εἶναι αὕτη πού ἐμποδίζει τόν ἄνθρωπο νά διακρίνει τί ὑπάρχει γύρω του, τί θέλει πραγματικά νά κάνει, τί τόν ὠφελεῖ καί τί ὀφείλει νά κάνει.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι αὕτη πού ἐμπο-δίζει τόν ἄνθρωπο νά κατανοήσει ὅτι ἡ ζωή του δέν περιορίζεται στή γῆ, ἀλλά συνεχίζεται καί μετά τόν θάνατο, καί γι' αὐτό ἔχει χρέος νά μεριμνήσει γι' αὐτήν.

Ἡ ἁμαρτία εἶναι αὕτη πού συσκο-τίζει τόν νοῦ καί τά μάτια τοῦ ἀνθρώ-που, καί δέν μπορεῖ νά αἰσθανθεῖ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, δέν μπορεῖ νά διακρίνει τόν δρόμο του, δέν μπορεῖ νά ζήσει μέσα στό φῶς τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστός ὅμως μέ τό κήρυγμά του, μέ τή ζωή του, μέ τή σταυρική του θυσία καί μέ τήν ἀνάστασή του διέλυσε τό σκότος τῆς ἁμαρτίας καί τῆς ἀγνοίας. Μᾶς ἔδωσε τή δυνα-τό-τητα νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τήν ἁμαρτία, πιστεύοντας σέ αὐτόν καί ζώντας σύμφωνα μέ τίς ἐντολές καί τόν λόγο του, πού εἶναι φῶς τοῦ κόσμου. Μᾶς ἔδωσε τή δυνατότητα νά γίνουμε καί ἐμεῖς τέκνα φωτός καί νά μεταδίδουμε τό φῶς του στούς ἀνθρώπους γύρω μας, ἐφόσον, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλε-ξανδρείας, τοῦ ὁποίου τή μνή-μη ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας, «ζῆτε οὐκέτι αὐτοί, ζῆ δέ ἐν ὑμῖν τό φῶς, ὁ Χριστός». Ὅταν, δηλαδή, δέν ζοῦ-με σύμφωνα μέ τό

δικό μας θέλημα και τίς δικές μας αδυναμίες, αλλά ζει μέσα μας ο Χριστός, πού είναι τό φῶς. Όταν ή ζωή μας είναι ταυτισμένη μέ τόν Χριστό, μέ τό θέλημά του και τήν αγάπη του, και ο Χριστός ἐνοικεί στήν ψυχή μας.

Αυτό τό φῶς, τό ὁποῖο δέν ἔφερε ο Χριστός ἀπλῶς στόν κόσμο, όταν ἦλθε στόν κόσμο, ἀλλά παραμένει και μετά τήν εἰς οὐρανούς Ἀνάλη-ψή του, διέδωσαν οἱ ἅγιοι ἀπόστο-λοι, διέδωσαν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλη-σίας μας, και γι' αὐτό εἶναι «φω-στῆ-ρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχον-τες».

Αὐτό τό φῶς τοῦ Ἀναστάντος Κυ-ρίου μας, πού κατηύγασε τήν οἰ-κου-μένη, και χαρίζει σέ ὅσους τόν πιστεύουν, ἄς φροντίσουμε νά ἀξιο-ποιήσουμε και ἐμεῖς, ζώντας μέσα σέ αὐτό και ἀκολουθώντας το, προκειμένου νά γνωρίζουμε ποῦ βαδίζουμε στή ζωή μας. Γιατί, διαφορετικά, και ή πιό ἀπλή ἐπι-λογή πού κάνουμε, δέν γνωρί-ζουμε ποῦ μπορεῖ νά μάς ὁδηγήσει. Ἐνῶ, ἂν βαδίζουμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἂν βαδίζουμε μέσα στό φῶς τῶν ἐντολῶν και τῆς παρουσίας του, τότε εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ή πορεία μας και οἱ ἐπιλογές μας εἶναι στά χέρια τοῦ Θεοῦ και θά ἔχουν ἀγαθή ἐξέλιξη, διότι «τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν, πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν».

Ἄς κρατήσουμε αὐτό τό φῶς πού ἀπόψε, ἐορτή τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, συμβολικά λάμπει στίς ἀναστάσιμες λαμπάδες μας και μάς φωτίζει, γιά πάντα στήν ψυχή μας.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)